

עליהם. ע"ב תלויים מן י"הוה י"הוה י"הוה ארבע פנים של אריה, ארבע של שור וארבע של גשור, והם בעליים אלף ומאתים, ובחו רוכב מ"ה חיה של אדם שהוא משה.

וחבל מתחכבר עד שיבא שילה שהוא משה בגימטריא מ"ה, ארבעים וחמש שנים אחר אלף ומאתים שנים. וכל הארבעאות יורדות בצדיק ונתקשות בו, משום שהוא קשור של חודש, ומה הוא ? יהוה קעמוד האמצעי מאיר הצדיק, להקים בו את השכינה שהיא אדני, דין ב글ות.

ומশום שהצדיק נקשר בגבורה שמשם העשר, השמאלי דוחה, ולא יגאל שם עד שיתקשר הצדיק בימין, שהוא עני וחתם, שם הצדיק הוא מסכן וחתם, ומלאת הוא את העיר בחכמתו. מי העיר ? זו ירושלים, שנאמר בה ונלכדה העיר, ולא ימות מושית. ומשם עניותו וחכמתו עני וחשוב תקריה, משום שהוא עני וחשוב במת.

ועתידים שלא ישארו בתורה אלא אחד העיר ושנים ממשפהה. אחד העיר - שמנו על הקריה, זהה שילה, שדרגתן העמודה ההאמצעית. ושנים ממשפהה - שני משליכים מהצד השני עמודה האמת שהגנו על ממשפהה שהם עשרים בתורה ובנבואה. והאחרים כלם עניים בתורה ובנבואה. ובזכות שלושת אלה, ובעני שלהם, יונצלו מפיתה זה השמאלי דוחה וימין מקבצת. שכן צית - ביום השבעי, שהוא אלף השבעי, בה קץ הימים. וסוד דבר - כוז"ו במוכס"ז נאמר רות וغالטי אנכי חי כי

יהו"ה יהו"ה ארבע אנטפין דאריה וארבע דשור וארבע דגשך. ואנו סלקין אלף ומאתן ובזה רכיב מ"ה מיה דאדם דאייה משה.

ובלא אתעכבר עד דיתתי שילה דאייה משה בגימטריא מ"ה, ארבעין וחמש שניין בתר אלף ומאתן שניין. ובלהי ארבע אתון נחתין בצדיק ואתה שרון בית, בגין דאייה קשורה דיחודא. ומאי ניהו יהוה עמדוֹא דאמצעיתא, נהיר הצדיק לאקמא בית לשכינתא דאייה אדני דין בגלותא.

ובגין הצדיק אתקשר בגבורה דמטמן עותרא, שמאל דוחה ולא יפרק מטמן עד דיתקשר הצדיק בימינא, דאייה עני ותפחים דתמן הצדיק אייה (קהלת ט ט) מסכן וחתם, ומלאת הוא את העיר בכםתו. Mai העיר דא ירושלם, דאטמר בה (זכריה י ב) ונלכדה העיר, ולא ימות מושית. ובגין עניותה וחכמתה ישיזב לкрытא בגין דאייה עני וחשוב במת.

עתידין באורייתא לא ישתארון אלא (ירמיה ג י) אחד העיר ושנים ממשפהה. חד מעיר האין על קرتא ודא שילה דדרגה עמודא דאמצעיתא, ותרי ממשפהה, תרי מישיחין ממשטרא דתרי סמכי קשות, דאגינו על ממשפהה דאנין עתירין באורייתא ובנביאה. ואחרני בלהי עניים באורייתא ובנביאה. ובזכות אלין תلت ובעניותא דילホן ישטזון ממיתא ועאקו ויפקד ברוחמי. ובגין דא שמאל דוחה וימין מקרכת.

שכו צית ביומא שביעאה דאייה אלף שביעאה, בה קץ הימים. ורקא דמלחה כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, יי' אלהיינו יי'. אלהיינו היא שכינתא עלאה, עלה אטמר (רויה כוז"ו, יי' אלהיינו יי'). אלהיינו היא השכינה העליונה, עליה